

పరిమితమైన తల్లి కొడుకు సంబంధంనుంచి విశ్వమాతగా యెదిగిన ఓ తల్లి మనసు!

“య్యోదా! ఎన్నిసార్లలా దిష్టి తీస్తావు నీ గారాల కూనకి? ఇప్పుడెవరి దిష్టి తగిలిందని. మరీ పిచ్చిదానిలా ఏమిటిది?” భర్తమాటకు యశోద ఉలిక్కిపడింది.

“ఇందాక బాబుని చూడటానికి ఇద్దరు ముగ్గురు వచ్చి వెళ్ళారండి. ఎవరి దిష్టి తగులుతుందో ఏమో! పిల్లాడికి నలత చేస్తుంది.”

“ఎందుకు నీకంత ఆపేక్ష? మరీ గాఢమైన మమతలు ఎందుకు పెంచుకుంటావు? ఏ విషయంలోనైనా అంత ఆరాటం, ఆపేక్ష తగవు సుమా!”

“బాబుందండీ! ఏదో పరాయివాళ్ళని గురించి మాట్లాడినట్లు మాట్లాడతారేం? వీడు.... వీడు.... నా బిడ్డ-నా కన్న బిడ్డ” ఆ మాటను ఒత్తి పలుకుతూ పసివాడిని గుండెల్లో దాచుకుంది.

ఆ ఊణాన్న ఆనంగరావు సంతృప్తిగా నిట్టూర్చాడు. యశోద చేతులోపండంటిపసివాడు ఉండాలని తను ఇద్దరికలలపండగా, అనురాగ దీపంగా ఒక చిన్నారి కావాలన్న ఎన్నెళ్ళ కోరికో ఇప్పుడు తీరింది! మరుక్షణం ఆ ఊహలన్నీ గాలికి చెదిరే మేఘాలా చెదిరిపోయాయి. తరువాత అతని మనసులో సుదులు తిరిగే ఆలోచనలు ముఖంలో ప్రసన్నతనూ, సంతృప్తి నీ మాయం చేశాయి.

“చూడు యశోదా! ఎందుకలా బాధ

పడతావు? నిజానికి నీ అంతటి అదృష్టవంతులు ఎవరు?” ఏవేవో తీయని మాటలతో ఊరడించ ప్రయత్నించేవాడు.

“లేదండీ! నేను పాపాత్మురాలిని. ఏ జన్మలో ఏ పుణ్యం చేసుకున్నా నాకు ఈ తపన ఉండేది కాదు. నేను కాయని చెట్టును, పూయని తీగని.”

అలా వాపోయే భార్యను ఎలా ఓదార్చాలో అతనికి తోచేదికాదు. “చూడు యశోదా! నీకు బిడ్డలు లేరని కలవరపడుతున్నావే! తల్లి ఆలనా, పాలనకు నోపని పసిబిడ్డలుంటారనే ఆలోచన ఎప్పుడె నా నీకు వచ్చిందా?” అనేవాడు. అనడమే కాదు అనాధ బిడ్డల ఆశ్రమాలకు భార్యను తీసుకువెళ్ళి “వాళ్ళందరకూ నీవు తల్లివైతే ఎలా ఉంటుంది? నీ జీవితం ధన్యమైపోదూ, ఒక్క పరమాత్మునికి తల్లి అయిన ఆ యశోద కన్న పరమాత్మునికి ప్రతిరూపాలైన ఇంతమంది పసివాళ్ళకు తల్లివైన నీ మాతృత్వం అమృతం వలె

ఉంటుంది కదూ?” అంటూ ఆమె మనస్సును మళ్ళించడానికి ప్రయత్నించేవాడు.

సఫలీకృతుడు కాగలిగాడు. కొంత కాలానికి యశోదకు ఆ రకమైన జీవితం, ఎంతో తృప్తిని కలిగించింది.

తన భార్యలోని ఈ మార్పుకు ఆనంగరావుకు సంతోషంగానే అనిపించినా, తన ఆదాయంలోని సగభాగాన్ని ఇలా ఖర్చు చేస్తున్నందుకు బాధ కలిగేది. అయినా ఆనంగరావు ఆమె నేమీ అనలేకపోయాడు. యశోద ఆనందంకన్న తనకుమాత్రం ఏం కావాలి? ఆమె హృదయంలో అలముకున్న ఆవేదనంతా మాయమై యిప్పుడు గొంతో సంతోషం చొటుచేసుకుంది! అదే తనకు చాలు అనుకున్నాడు.

ఆ దంపతులు యిద్దరూ వూహించని విచిత్రం జరిగింది. కొంత కాలానికి నెల తప్పింది తల్లి దండలు కాబోతున్న సంతోషం యిద్దరి మనస్సులలో నూనిండినా యశోద ఆనందానికి మాత్రం అవధులు లేవు. పుట్టబోయే పాపనుగురించి యెన్నెన్నో వూహించుకొనేది. మెలకువలో నయినా, నిదురలో నయినా తను కనబోయే బిడ్డను గురించే వూహాలూ, కలలు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆమె మానసిక స్థితి ఆనందరావుకు అంతుపట్టేది కాదు.

“ఎందుకింత ఆరాటం ఆమెలో! ఇంత మురిసిపోతోంది!”

ఎందుకని? ఒక వేళ బిడ్డకు ఏదైనా ప్రమాదం జరిగితే యశోదకూడా దక్కకుండా పోతుండేమో! ఏమో ఏమిటి అలా జరుగుతుందా? ఈ ఊహ అతని మనస్సును తాకినప్పుడు కంపించిపోయేవాడు.

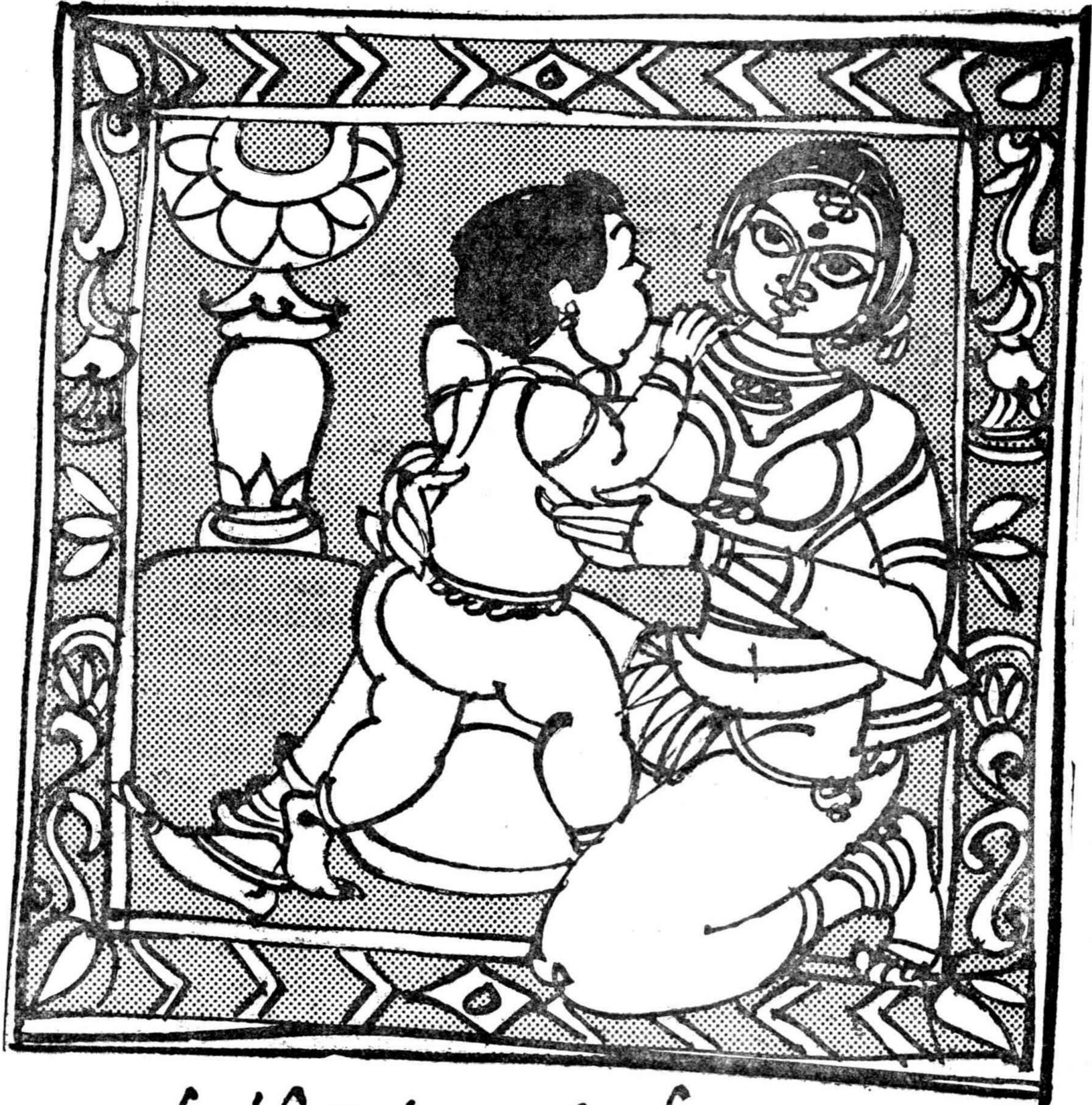
“భగవంతుడా! అలా ఎన్నటికీ జరగనివ్వకు.” అని కనిపించని భగవంతుని ప్రార్థించేవాడు.

యశోద వంటింటి పని ముగించి మంచం మీద పడుకుంది. కళ్లు మూసుకుంటే ఇదివరకు లాలించి, పెంచిన ఎంతోమంది పసిపాపలు కనిపిస్తున్నారు. మూగ రాగాలతో, బోసి నవ్వులతో “అమ్మా!” అని వాళ్ళంతా పిలుస్తున్నారు.

సార్! నాబడు
యోడై నోమోనని
నా అసుమోనెం!!

ఓయక్కోడు కథ

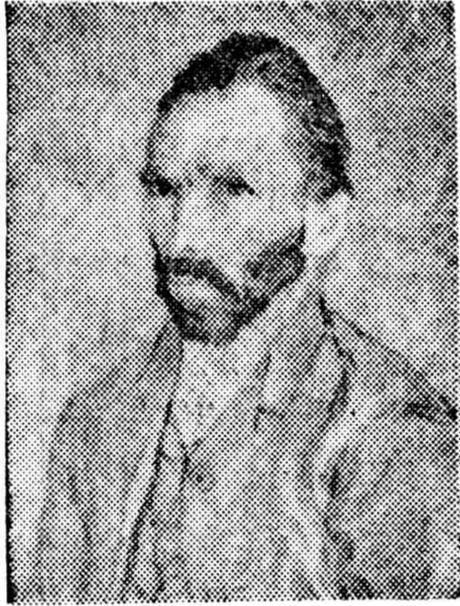

సత్యవేడు సాగురముఖులు

కనెంత మూర్ఖంగా ప్రవరిస్తోంది! ఎంత స్వార్థపరురాలు అయిపోతుంది! తనకే నంటూ ఓ నలుసు పుండేనరికి ఆ చిన్నారు లంగరిని మనస్సులోంచి కూడా దూరం చేసేయాలని ప్రయత్నిస్తోంది. తనిన్నాళ్లు

వాళ్ళ వై న చూపిన ప్రేమానురాగాలు స్వచ్ఛమైనవి కావా? కేవలం తన మన శ్వాంతి కోసం వాళ్ళని ఉపయోగించు కుందా? తన మనస్సులో ఇంత సంకు చితత్వం ఎప్పుడు చోటు చేసుకుంది?

తనను తాను ప్రశ్నించుకుంది. ఈ బిడ్డ కూడా వాళ్ళందరితో సమానంకాదా? ఒక్క డీణం ఆమె హృదయం మబ్బులు విడిచి నిర్మలాకాశంలా స్వచ్ఛంగా మారి పోయింది. మరుడీణంలో "నేనూ-నా బిడ్డ"

వాన్ గో చెవి

ప్రియురాలిమీది ప్రేమకొద్దీ
లోకం మీది జాలి కొద్దీ
వాన్ గో తన చెవి కోనేసుకుని
ఆకాశాని కతికించాడు.

అప్పట్నుంచి అది
కాస్త రక్తాన్ని
కాస్త కన్నీళ్ళనీ
కాస్త యెండనీ
కాస్త నీడనీ
కాస్తోనే వుంది.

గుండె బాటలు తెరుచుకున్న వాసవార్
వనం లో

గుర్రపు బగ్గీల పగ్గాలు
వాన్ గో చెవినించే

వెలువడతాయి ప్రతి మధ్యాహ్నం.

అన్న పాశం వాళ్ళందరిని తన మనస్సు లొంచి తొలగద్రోసింది. తనిలా ఆలో చించి నందుకే తన బిడ్డకు ఏమాతుందో అని బెదిరిపోయింది. మరునాడు మరొ రక్షరేఖ తెప్పించి కొడుకు చేతికి కట్టింది. భార్య ఆపేక్ష చూస్తుంటే ఆనందరావుకి అయోమయంగా ఉంది. గతం అతని మనసులో కదలాడింది. నిజంగా "తను కన్న బిడ్డే!" అని ఎంత ప్రేమ చూపిస్తోంది యశోద. "నిజం తెలిస్తే" గత స్మృతులతో అతని గుండె బరువెక్కిపోయింది. జేజీ కాకగ ఇద్దరి దగ్గరకు వచ్చి చెప్పిన

వెలుగునీడల స్వరాల్ని
పీలికలుగా చింపి,
అతికించి మళ్ళీ చింపి
శ్రుతిశుద్ధంగా పారే
ఆమ్లస్ట్రో డమ్ కాలవల
వలయాల సౌరంగాలు
వాన్ గో చెవిలో వేనని
ఎంతమందికి తెలుసు ?

చీకటి గదిలో కూచుని
కూకటి వేర్లని తవ్వుతున్నాడీ
కుర్రాడు.

ఎప్పుడూ గోడకి ఒక వేపే
ఎండ కాస్తుందేం ?
రెండు వేపులా కాయించాలను
కున్నాడు.

వాన్ గో రెండో చెవి కత్తిరించి
నింగి కీ వేపు వేలాడతీయాలి.
చెంగున లేచి
వాన్ గో మ్యూజియానికి పరిగెత్తాడు.
చాకు విప్పి
చెవి కత్తిరించే లోగా
మ్యూజియం కీపర్లు
ముసిరి పట్టేసుకున్నా రతణ్ణి.
అందుకని గోడ కో వేపే
ఎండ కాస్తుంది.

— ఇస్కాయల్

మాటలు ప్రతిధ్వనించాయి. "సారీ, ఆనందరావుగారు. మీకు మగబిడ్డ కలిగాడు కాని పుట్టినప్పుడే ప్రాణం లేదు" అంది తనతో. ప్రక్కనే నిలుచున్న వసుదేవయ్యను చూస్తూ "చూడు: నీకు మగబిడ్డ కలిగాడు. తల్లీ, బిడ్డా కులాసాగాఉన్నారు." డాక్టరు మళ్ళీ లోవలికి వెళ్ళిపోయి తన పనిలో లీనమైపోయింది. ఆనందరావుకు లోకమంతా శూన్యంగా తోచింది. తనెంత దురదృష్టవంతుడు? ఎందుకిలా జరిగింది? యశోద బ్రతక గలదా: ఈ బాధ తట్టుకొని మామూలు

మనిషి కాగలదా? ఒక్క ఊణం క్రితం తను; వసుదేవయ్య ఒకే స్థితిలో ఉన్నారు. కాని విధి అతనికి గెలుపిచ్చితనకు ఓటమి మిగిల్చింది.

అదృష్టం లేనప్పుడు ఎన్ని ఉండి ఏం ప్రయోజనం? టీసీఘ్రతాగి, చుట్టముక్క కాల్చుకోవడానికి తన దగ్గర పైనలు లేవని ఎంతో దైన్యంగా అడుగుతున్నాడు వసుదేవయ్య. "అదెంత వని" అంటూ ఓ రూపాయి అతనికిచ్చాడు. భార్య, బిడ్డల ఆరోగ్యం కోసం తను వెయ్యి రూపాయలు తీసుకొని వచ్చాడు. వసుదేవయ్య అదృష్ట వేవతను తీసుకొని వచ్చాడు. అతను అదృష్టవంతుడు. ఇలా ఆలోచిస్తున్న ఆనందరావుకి మెరుపులాంటి వూహ-అంతే! తన దగ్గరవున్న వెయ్యి రూపాయలు వసుదేవయ్యకు యెరచూపించాడు. అతను కాస్తేపు తటపటాయించి చివరకు భార్యను వొప్పించి ఆనందరావుతో చేయి కలిపాడు. ఆనందరావు మనసులో ఆరాటం యెగిరిపోయింది. కన్న తండ్రికాక పోయినా బిడ్డకు కొన్నతండ్రి కాగలిగాడు.

యశోద కన్నతల్లి నన్ను భ్రమలోనే వుంది. నిజానికి ఈ జగత్తు అంతా భ్రమతోనే నిండి వుందేమో! ఈ భ్రమ లన్నింటికి అతీతులయిన యతీశ్వరులు యెంత అదృష్టవంతులు. అతని మనస్సులో వింత అనుభూతి అలముకుంది. ఒక్కసారి ఆ ఊణాన బిడ్డతో యశోదను చూడాలనిపించింది. ఆమె పడుకున్న గదిలోకి వెళ్ళాడు. పిల్లాడిని గుండెల్లో దాచుకొని ఎవరైనా దోచుకుపోతారన్నట్టు రెండు చేతులతో నిదురలోకూడా అతి గాఢంగా పెనవేసుకుంది. ఎంత మోహం? "తనది" అనే సరికి ఎంత అపేక్ష గలుగుతుంది? అనుకున్నాడు.

అలా ఆ లో చి సూ నిలబడిపోయిన ఆనందరావు తలుపుతట్టిన శబ్దం విని వెళ్ళి తలుపుతీశాడు. ఎదురుగా వసుదేవయ్య: "ఎందుకొచ్చావు నువ్వు?" కింపించి పోతూ అడిగాడు.

"బాబయ్యా: మీ కాళ్ళకు మొక్కుతాను." అతని కాళ్ళమీద సాష్టాంగపడ్డాడు.

"బావుందయ్యా: లే! లోవల అమ్మ గారు నిదురపోతున్నారు. నెమ్మదిగా మాటాడు" వసుదేవయ్య అదేం వినిపించుకోకనే బోరుమంటూ చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు. "క్షమించండి నేను చేసిన తెలివి తక్కువ పనికి మా ఆడది తిట్టి పోస్తు

**శంకరాభరణం
తారల ఫోటోలు**

శ్రీ సోమయాజులు, మంజుభారవి,
రాజ్యలక్ష్మీల ఫోటోలతో పాటు సిసి
హీరోల జీవిత విశేష పుస్తకం ఇవన్నీ
5/- రూ. ఈ క్రింది ఆడ్రసుకు
సం.ఓ. చేసినవారికి వంపబడును. దబ్బు
కవరులోపెట్టి పంపకండి

వై. కె. మూర్తి,
దాసరివారి వీధి, విజయవాడ-2.

SUVARNA

కావలెను

పాక్షిక సమయంలో శక్తి సూటింగ్
షర్టింగ్ మరియు చీరల అమృతం అభి
వృద్ధి చేయుటకు జీతం లేదా కమీషన్ గా
నెలకు రూ. 700/- సంపాదించుటకు
ఎజెంట్లు కావలెను. ఉచిత సాహిత్యం
మరియు శాంపిల్స్ కోసం దరఖాస్తు
చేయండి.

SHAKTI TEXTILES AGENCY (A)
Post Box No-1138, Delhi-110 006

దేర్ఘవ్యాధులకు ఉత్తమ వైద్యం!

దురభ్యాసములకు శాస్త్ర
ద్వాంపత్య సాష్టాంశాంధ
లేనివారు హోర్షియా.
చర్మవ్యాధులకు షోస్తు
ద్వారా పరిశోజము (బుడ్ల).
మూత్రవ్యాధులు,
ఇన్ఫిలిరియా, దమ్ము,
ఉబుసమునకు ఆపరేషన్ లకుండ రండి.

డా॥ దేవర
5/1 బ్రాహ్మపల్లె గుంటూరు-2
బ్రాంచులు: 26 నార్త్ బోరోడ్, మద్రాసు-17
మూర్త్యుడగుడివద్ద, తెనాలి-505 551

**ఉచితం ఉచితం ఉచితం
తెల్ల మచ్చలు**

ఏ రకం తెల్లమచ్చలైనా సరే వాని రంగు
మరియు ఎర్రమచ్చల రంగు మా ప్రఖ్యాత
ఔషధం "డాన్ వినాశక్ర" వాడిన
యెడల మూడు దినములలో మారును.
అటుపైన మామూలు చర్మంవలె నుండి
పోవును. ప్రచారం కొరకు ఒక పీసా
మందు ఉచితంగా పంపెదము. వెంటనే
వ్రాయండి

Address
Jeevan Kalyan (B.D-8)
(P. O) Katri sarai (Gaya)

చూడండి డాక్టర్! నా చెల్లెలి అప్పుమగ్గుం నా ప్రాణాగండుమట
నా చెల్లెలికి షీల్లులు పుట్టకుండా ఆపరేషన్ చేయ్యండి!!

న్నది. ఎలాగో పొలం అమ్మివేసి వెయ్యి
రూపాయలు జత పెట్టేసరికి ఇంతకాలం
పట్టింది. నా బిడ్డడు నాకు బరువు కాదు
బాబయ్యా. నా యెధవ తెలివితక్కువ
తనానికి నాకే సిగ్గుగా వుంది. నా బిడ్డను
నాకు ఇప్పించండి. ఈ నెల రోజు లా
మా ఆడది అన్నం కూడా సరిగ్గా తినడం
లేదు. బిడ్డను ఎప్పుడు చూస్తానా అని
కలవరపడిపోతోంది. పేదోళ్ళమైనా కన్న
కడుపు బాబూ. తీపి ఎక్కడికి పోతుంది?
ఎప్పుడూ వాడు మా కళ్ళల్లోనే మెదులు
తున్నాడు. దయంచండి బాబూ!" వెయ్యి
రూపాయలు పేబిలు వైసుంచి ప్రాధేయ
పడ్డాడు.

ఎనుదేవయ్య దోరణి ఆనందరావుకు
భయం కలిగించింది. అతనికెలా అయినా
నచ్చచెప్పి యశోదను గక్కించు కోవాలి.
"చూడు వసుదేవయ్యా! నువ్వు ముందే
బిడ్డ నివ్వక పోతే యశోద ఈపాటికి తేరు
కొని ఉండేది. బిడ్డ నిచ్చి ఆమెలో లేని
పోని ఆశలను మొలకెత్తించావు. కన్న
తల్లి నన్న మమతను పెంచావు. ఇప్పుడు
ఒక్కసారి ఈ భయంకర నిజాన్ని ఎలా
భరించగలదు? నెను నీకు నచుస్కరిస్తాను.
ఇంకా నువ్వు ఎంత డబ్బు అడిగినా
ఇస్తాను."

"మాకు డబ్బు అక్కర లేదు-
బాబయ్యా! మీ బాధలేమీ నాకు తెలియవు.
చెప్పకండి. మా కన్నబిడ్డను మాకిప్పిం
చండి"

ఆనందరావుకు పాతాళలోకంలోకి
జారిపోతున్నట్లు అనిపించింది. అప్రయ
త్నంగా వెనక్కు తిరిగాడు.

ఎదురుగా చేతుల్లో పిల్లాడితో యశోద
నిలబడి ఉంది. "ఇదుగో! వసుదేవయ్యా!

మీ కన్నబిడ్డ. తీసుకువెళ్ళు తల్లికి ఇయ్యి.
నా కళ్ళకి కమ్ముకున్న పొరలు విడిపో
యాయి. "నేనూ". "నా" అన్న స్వార్థం
నా మనస్సునుంచి పోవడంతో స్వచ్ఛంగా
ఉంది. తీసుకువెళ్ళు" గంభీరంగా అంది.

వసుదేవయ్య మళ్ళీ తిరిగి చూడకుండా
వెళ్ళిపోయాడు. "ఎంత పని చేశావు
యశోదా?" శక్తినంతా కూడతీసుకొని
అన్నాడు ఆనందరావు.

యశోద కళ్ళల్లో నీళ్ళు లేవు. ఆమె
చూపుల్లో దైన్యంలేదు.

"ఇప్పుడు నేను పరిపూర్ణంగా మాతృ
మూర్తిని కాగలిగాను. నిన్న మొన్నటి
వరకు నా కళ్ళల్లో కదలాడిన దీనమైన
పిలలు యిప్పుడు మళ్ళీ నన్ను కోటి కంఠా
లతో "అమ్మా! అమ్మా!" అని పిలుస్తు
న్నారు. ఒడిలో వొదిగిపోతామంటున్నారు.
రండి మళ్ళీ మనం వాళ్ళందరికోసం ఆశ్ర
మానికి వెడదాం రండి." సుఖ దుఃఖాలకు
అతీతమయిన మానసిక స్థితి లో వున్న
యశోద భర్తకు తనే సర్దిచెప్పింది.
"యశోదా!" అన్నాడు అతడు ఆమెను
హృదయానికి హతుకుంటూ. ★

